

Sygn. akt: VU 100/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

przy udziale zainteresowanego T. M.

o odstąpienie od żądania zapłaty zaległych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jako prezesa zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 25 listopada 2010 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt. VU 100/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 listopada 2010 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. orzekł o osobistej odpowiedzialności członka zarządu (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., aktualnie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. B. W. za zaległości z tytułu nieopłaconych przez spółkę składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 361 252,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 172 016,00 zł, składek na ubezpieczeni zdrowotne za maj 2005 r., za okres od lutego 2006 r. do maja 2006 r. i od lipca 2006 r. do grudnia 2007 r. w łącznej kwocie 77 875,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 34 333,00 zł, a także składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń za miesiąc maj 2005 r. i okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 35 274,49 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca w okresie od 06 grudnia 2001 r. do dnia 05 lutego 2008 r. pełnił funkcję członka zarządu spółki (...). Spółka jako płatnik składek, wbrew obowiązkowi obliczania, rozliczania i przekazywania co miesiąc do Zakładu Ubezpieczeń należnych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz na FP i FGŚP, nie regulowała należnych zobowiązań. Wskazał, iż stosownie do treści art. 116 Ordynacji podatkowej oraz art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych członkowie zarządu odpowiadają za zaległości spółki z tytułu nieopłaconych składek, które powstały w czasie pełnienia obowiązków przez całym swoim majątkiem jeżeli egzekucja przeciwko spółce okazała się w całości lub w części bezskuteczna. Organ rentowy wywodził, iż

egzekucja skierowana do majątku Spółki okazała się bezskuteczna, zaś wnioskodawca nie wykazał, aby w sprawie zachodziły okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność. Powyższe uzasadniało wydanie decyzji w przedmiocie odpowiedzialności B. W. za zobowiązania Spółki.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca B. W.. Wskazał, iż w jego ocenie przed wydaniem decyzji w przedmiocie odpowiedzialności za zobowiązania Spółki, organ rentowy nie wykonał wszystkich należnych czynności egzekucyjnych. Pomimo, iż wnioskodawca wskazywał składniki majątku spółki, do których należało skierować egzekucję, postępowanie ograniczyło się do zajęcia rachunku bankowego oraz rozesłania korespondencji do dłużników. Ponadto zarzucił, iż decyzja organu była przedwczesna, gdyż podjęte czynności nie zmierzały do wyegzekwowania należności, ale do wykazania bezskuteczności egzekucji prowadzonej z majątku Spółki. Dalej B. W. wywodził, iż wbrew arbitralnym ustaleniom organu rentowego, wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki został złożony we właściwym czasie, tj. gdy w jego ocenie zachodziły ku temu uzasadnione podstawy, czego organ rentowy nie uwzględnił przy ferowaniu zaskarżonej decyzji. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń nie wykazał, że wnioskodawca ponosi winę za niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie. Ponadto, trudności finansowe spółki wynikały z działania poprzedniego członka zarządu, co wyłącza odpowiedzialność wnioskodawcy za zobowiązania Spółki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Argumentował, iż egzekucja z majątku spółki była prowadzona z należytą starannością przez komornika sądowego, który wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z uwagi na jego bezskuteczność. Powyższe uzasadniało wydanie przez organ rentowy decyzji w przedmiocie odpowiedzialności B. W. za zobowiązania publicznoprawne. Wskazał, iż skarżąca spółka przestała regulować zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne pomimo, iż w 2006 r. został wykazany zysk z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Jednocześnie wskazał, iż na wnioskodawcy spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność jako członka zarządu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., aktualnie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. prowadziła działalność w zakresie świadczenia usług turystycznych. Spółka powstała w latach 90-tych z inicjatywy Z. W., który pierwotnie był właścicielem 100% udziałów Spółki. W roku 2007 B. W. nabył 100% udziałów w Spółce.

B. W. pełnił funkcję prezesa jednoosobowego zarządu Spółki od 09 marca 2001 r. do dnia 05 lutego 2008 roku. W miejsce B. W. na Prezesa Spółki powołano zainteresowanego, T. M..

Przed objęciem funkcji prezesa w Spółce, wnioskodawca powziął informację co do narażenia spółki na szkodę przez poprzedniego prezesa zarządu, S. B., który pełnił przedmiotową funkcję od dnia 26 maja 1999 r. do dnia 12 lutego 2001 r. Wiedzę o rozmiarze szkody (na kwotę 1.966.105,46 zł) wnioskodawca powziął po upływie ok. 2-3 miesięcy od objęcia funkcji prezesa. W dniu 18 września 2003 r. B. W. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez S. B. na szkodę firmy. Mimo narażenia spółki na szkodę zobowiązania publicznoprawne do 2005 r. były na bieżąco realizowane.

Z uwagi na złą sytuację na rynku usług turystycznych na przełomie 2005 i 2006 roku, doszło do pogorszenia sytuacji finansowej Spółki. Prowizja w wysokości 9%, którą spółka uzyskiwała od linii lotniczych z tytułu sprzedaży biletów lotniczych, a stanowiąca 90% wszystkich przychodów od roku 2006 zmalała do 1%. Do utraty płynności finansowej przyczyniło się uczestnictwo Spółki w systemie rozliczeń międzynarodowych (...). Z uwagi na uczestnictwo w przedmiotowym systemie z konta spółki pobierano co 2 tygodnie należności za sprzedane bilety lotnicze. Prowizję z tytułu sprzedaży biletów wypłacano natomiast 60 dni po zakończeniu każdego kwartału. W tym czasie spółka

zaprzestała regulowania zobowiązań publicznoprawnych, do czego przyczyniły się również nieregularnie wpłaty należności za zamówione bilety lotnicze przez klientów Spółki.

W 2006 r. w celu poprawy kondycji finansowej przedsiębiorstwa, dwukrotnie przenoszono jego siedzibę, ograniczono też zatrudnienie o 4 etaty. Bilans przedsiębiorstwa za okres od stycznia do grudnia 2005 wyniósł 51.158,39 zł, natomiast za okres od stycznia do grudnia 2006 r. wyniósł 38.479,26 zł.

W 2007 r. jeden z kontrahentów Spółki, konsolidator biletów lotniczych w Niemczech (...)w A., posiadający oddziały w W.i W., poinformował, iż z dniem 15.08.2007 stracił licencję (...). Konsolidator ogłosił upadłość i nie uregulował płatności za zamówione w spółce (...)bilety na kwotę 600.000,00 zł. Niezależnie od powyższego, w ramach rozliczeń (...)z konta bankowego Spółki ściągnięto przedmiotową należność za zakupione bilety lotnicze. Spółce nie wypłacono należnej prowizji.

Sporządzony w dniu 30 września 2007 r. bilans Spółki za okres od stycznia do września 2007 wykazywał stratę w działalności przedsiębiorstwa w wysokości 256.128,37 zł. Na podstawie umowy z dnia 31 października 2007 r. wnioskodawca działając w imieniu Spółki przeniósł prawo własności Bazy Danych przedsiębiorstwa na rzecz (...)S. A. z siedzibą w W. za kwotę 600.000,00 zł wraz z kwotą 132.000,00 tytułem należnego podatku VAT, tj. łącznie 732.000,00 zł. Wskazanej sumy nie ujęto w bilansie za 2007 r.

W dniu 16 stycznia 2008 r. B. W. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. W uzasadnieniu wniosku jako główną przyczynę ogłoszenia upadłości wskazał narastające problemy finansowe Spółki oraz zagrożenie niewypłacalnością kontrahenta spółki (...). Wnioskodawca wskazał, iż spółka nie jest właścicielem ani wieczystym użytkownikiem nieruchomości, zaś majątek trwały Spółki znajduje się w jej siedzibie.

Aktualnie Spółka nie prowadzi działalności.

Dowód: wyjaśnienia wnioskodawcy k. 64, 127v-129;umowa sprzedaży bazy danych z dnia 31.10.2007 r., k. 103-126;akt oskarżenia, k. 49-54; wniosek o ogłoszenie upadłości, k. 46-48; pismo z dnia 16 maja 2012 r., k. 16; odpis KRS na dzień 03.04.2008 r., k. 58-62; akta sprawy VU 277/11: bilans, k. 15-18.

W dniu 04 maja 2006 r. doszło do zawarcia umowy o rozłożenie zadłużenia spółki na raty. Termin uiszczenia pierwszej raty został wyznaczony na dzień 10 maja 2006 r. Z uwagi na niewykonywanie jej postanowień, umowa została rozwiązana w lutym 2007 r..

Dowód: akta sprawy VU 227/11: pismo ZUS z dnia 19.04.2006 r., k. 35; akta sprawy VU 1117/11, pismo z dnia 02.09.2011 r., k. 2; umowa nr (...).

W dniu 18 stycznia 2008 r. w wykonaniu umowy przedwstępnej z dnia 14 grudnia 2007 r. B. W. zbył na rzecz T. M. 100% udziałów spółki pod firmą (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: umowa przedwstępna z dnia 14.12.2007 r., k. 41; umowy sprzedaży udziałów, k. 42-45.

Postanowieniem z dnia 15 maja 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Warszawie umorzył postępowania egzekucyjne z wniosków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.przeciwko (...)w W.wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W toku postępowania administracyjnego poprzedzającego wydanie decyzji o odpowiedzialności za zobowiązania Spółki, wnioskodawca wskazał listę dwunastu firm, które w jego opinii były dłużnikami Spółki. Zakład Ubezpieczeń skierował korespondencję do wskazanych podmiotów. W odpowiedzi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)w W.poinformowała, iż jest dłużnikiem Spółki, jednakże wierzytelność przysługująca Spółce nie została wciągnięta na listę wierzytelności i nie podlega uwzględnieniu w ramach planu podziału masy upadłości. Pozostałe firmy nie odebrały korespondencji, bądź zaprzeczyły istnieniu zadłużenia.

Dowód: akta ubezpieczeniowe – pisma z dnia 13.09.2010 r., 10.09.2010 r., 09.09.2010 r., pisma ZUS z dnia 01.09.2010 r.; pismo wnioskodawcy z dnia 24.06.2010 r.; akta sprawy VU 1117/11: pismo z dnia 17.11.2011 r., k. 8.

Decyzją z dnia 25 października 2010 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. orzekł o odpowiedzialności wnioskodawcy B. W. z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu, za zaległości w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...)z tytułu składek:

1) na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w wysokości 361.252,64 zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi na dzień wydania decyzji w wysokości 172.016,00, tj. łącznie 533.268,64 zł;

2) na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc maj 2005 r., okres od lutego 2006 r. do maja 2006 r. oraz od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 77.875,55 zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi na dzień wydania decyzji w wysokości 34.333,00, tj. łącznie 112.208,55 zł;

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiąc maj 2005 r., okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 35.274,49 zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi na dzień wydania decyzji w wysokości 17.281,00 tj. łącznie 52.555,49 zł.

Dowód: akta ubezpieczeniowe: decyzja ZUS z dnia 25.10. 2010 r., k. 1-2.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 107 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Jak stanowi zaś art. 116 § 1 tej ustawy, za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Stosownie do § 2 tego przepisu, odpowiedzialność członków zarządu, określona w § 1, obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. O odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji (art. 108 o.p.).

Zgodnie zaś z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 107 i 116 Ordynacji podatkowej, natomiast zgodnie z art. 32 powołanej ustawy, wskazane przepisy Ordynacji podatkowej stosuje się także do należności z tytułu składek na PFiFGŚP oraz na ubezpieczenie zdrowotne.

Z analizy przytoczonych wyżej przepisów wynika, że do ustalenia odpowiedzialności członka zarządu spółki kapitałowej konieczne jest zarówno ustalenie pozytywnych jej przesłanek, czyli bezskuteczności egzekucji zaległości z majątku spółki oraz wykazanie, że termin płatności zobowiązań upływał w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu, jak również stwierdzenie, że nie zachodzą przesłanki wyłączające tę odpowiedzialność. Jednocześnie

z treści art. 116 o.p. jednoznacznie wynika, iż do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu spółki spośród powyższych przesłanek na organie podatkowym (odpowiednio – organie rentowym) spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie gdy upływał termin płatności zobowiązania podatkowego (czy też zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz FPiFGŚP), które przerodziło się w dochodzoną zaległość spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce. Natomiast ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej od odpowiedzialności spoczywa na członku zarządu. Zwrot: „członek zarządu nie wykazał, że...” jednoznacznie określa bowiem jego obowiązki w zakresie dowodzenia wymienionych okoliczności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 06 marca 2003r., sygn. akt SA/Bd 85/03; wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 września 2005r., sygn. akt FSK 2062/04). Z powyższego wynika, iż członek zarządu, broniąc się przed nałożeniem odpowiedzialności z art. 116 o.p. w zw. z art. 31 i art. 32 ustawy o s.u.s., może zarówno kwestionować fakt istnienia pozytywnych przesłanek swej odpowiedzialności, jak i wskazywać na zaistnienie okoliczności ekskulpujących.

Na gruncie niniejszej sprawy nie budziło wątpliwości, iż w dniu 25 października 2010 r., stosownie do treści art. 108 o.p. organ rentowy wydał ostateczną decyzją określającą wysokość zaległości podatkowej z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w wysokości 361.252,64 zł, składek na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc maj 2005 r., okres od lutego 2006 r. do maja 2006 r. oraz od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 77.875,55 zł oraz na FPiFGŚP za miesiąc maj 2005 r., okres od lipca 2005 r. do grudnia 2007 r. w kwocie 35.274,49 zł wskazując przy tym wysokość należnych odsetek. Poza sporem pozostawało również i to, że termin płatności zaległości Spółki z tytułu wskazanych powyżej składek upływał w czasie pełnienia przez B. W. obowiązków członka zarządu. Jak wynika bowiem z treści zeznań wnioskodawcy, w okresie od 09 marca 2001 r. do 05 lutego 2008 r. był on prezesem jednoosobowego zarządu. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy o s.u.s. termin płatności ostatniej zaległości, tj. za miesiąc grudzień 2007 r. upływał najpóźniej w dniu 15 stycznia 2008 r. Nie ulega zatem wątpliwości, iż organ rentowy wykazał, że termin płatności zaległości spółki z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz FPiFGŚP upływał w czasie pełnienia przez wnioskodawcę obowiązków członka zarządu, a tym samym zrealizowana została przesłanka wskazana w art. 116 o.p. Późniejsze odwołanie z funkcji członka zarządu, jak również sprzedaż udziałów w spółce nie zwalnia natomiast wnioskodawcy od odpowiedzialności za zaległości powstałe przed tymi zdarzeniami.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykazał również, iż egzekucja prowadzona przeciwko spółce (...)okazała się bezskuteczna.

Bezskuteczność egzekucji z majątku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, o której mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może być stwierdzona wyłącznie w postępowaniu w sprawie egzekucji należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, poprzedzającym wydanie decyzji o odpowiedzialności członka zarządu spółki za te należności. Przez „egzekucję” należy rozumieć zagwarantowaną przez państwo możliwość przymusowej realizacji przewidzianych obowiązującymi przepisami prawa określonych rodzajów odpowiedzialności. Bezskuteczność egzekucji w rozumieniu art. 116 § 1 o.p. wiąże się natomiast z brakiem możliwości przymusowego zaspokojenia wierzyciela poprzez wszczęcie i przeprowadzenie przez organ egzekucyjny egzekucji, skierowanej do majątku spółki. O bezskuteczności można mówić, gdy sam wierzyciel dysponuje postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego ze względu na jego bezskuteczność ale także w przypadku umorzenia postępowania upadłościowego na podstawie art. 361 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze oraz oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 p.u.n. Upadłość bowiem jest określana mianem egzekucji uniwersalnej i ma na celu równomierne, choćby częściowe zaspokojenie wszystkich wierzycieli poprzez zrealizowanie całego majątku niewypłacalnego dłużnika, w trybie i na zasadach przewidzianych w Prawie upadłościowym. W każdym przypadku, udowodnienie spełnienia tej przesłanki należy do organu właściwego w sprawach ubezpieczeń społecznych. Przy czym istotne jest, że bezskuteczność egzekucji należności składkowych musi zostać potwierdzona przez organ ubezpieczeń społecznych przed wydaniem decyzji ustalającej odpowiedzialność członka zarządu także wówczas, gdy prowadzone uprzednio postępowania egzekucyjne nie przyniosły pożądaných rezultatów. Wykładnia językowa art. 116 § 1 Ordynacji

podatkowej nie pozostawia bowiem wątpliwości, że przesłanką odpowiedzialności członka zarządu spółki kapitałowej za jej zobowiązania publicznoprawne jest to, aby egzekucja tych właśnie należności (podatkowych, składkowych) okazała się bezskuteczna. Przy czym egzekucja musi być skierowana do całego majątku dłużnika a nie tylko do jego części (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt I UZP 4/09).

W ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, iż na gruncie niniejszej sprawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykazał przesłankę bezskuteczności egzekucji. Jak wynika bowiem z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy, postanowieniem z dnia 15 maja 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Warszawie umorzył postępowania egzekucyjne z wniosków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. przeciwko Spółce wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ponadto, przed wydaniem decyzji w przedmiocie odpowiedzialności B. W. za zobowiązania Spółki, Zakład Ubezpieczeń podjął dodatkowe czynności zmierzające do ujawnienia majątku przedsiębiorstwa i wyegzekwowania należności publicznoprawnych. W tym celu zajął rachunek bankowy Spółki, a następnie we wrześniu 2010 r. zwrócił się do wskazanych przez B. W., potencjalnych dłużników Spółki.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut wnioskodawcy, iż wydanie decyzji o odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki było przedwcześnie, gdyż w toku postępowania egzekucyjnego nie wykonano wszystkich czynności egzekucyjnych. Należy zauważyć, iż wnioskodawca nie wskazywał podjęcia jakich czynności oczekiwał ze strony organu. Ponadto, jak wynika z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy w ramach postępowania administracyjnego nie ujawniono innego mienia niż środki zgromadzone na rachunku bankowym oraz wierzytelności Spółki, do którego można było skutecznie skierować egzekucję. Organ rentowy wykonał zaś wszelkie możliwe czynności zmierzające do wyegzekwowania należności publicznoprawnych z punktu widzenia dostępnych informacji na temat majątku Spółki. Uwagę zwraca przy tym, iż w 2008 roku wnioskodawca złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, zaś aktualnie Spółka nie prowadzi działalności. Zatem poszukiwanie nowych składników majątku Spółki celem prowadzenia egzekucji byłoby bezcelowe.

W ocenie Sądu, B. W. nie zdołał przy tym udowodnić okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność jako członka zarządu za zaległości powstałe z tytułu nieopłaconych przez spółkę (...)składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz FP i FGPS.

Co istotne, B. W. w dniu 16 stycznia 2008 r. zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, jednakże w ocenie Sądu wniosek ten został złożony w niewłaściwym czasie. W ocenie Sądu zakres pojęcia "właściwy czas", użyty w treści art. 116 § 1 o.p., należy interpretować w kontekście art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 3 grudnia 2007 r., sygn. akt I SA/GI). W związku z powyższym, "właściwym czasem" dla zgłoszenia wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości jest termin 2 tygodni od dnia, gdy nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań lub gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, czyli termin, który pozwoli na równomierne, choćby tylko częściowe, zaspokojenie wszystkich wierzycieli (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt I SA/Lu 794/07; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt II UK 218/2011).

Z decyzji ustalającej odpowiedzialność B. W. za zobowiązania Spółki wynikało, iż Spółka zaprzestała trwale opłacania należnych składek od miesiąca lutego 2006 roku. Z treści zeznań wnioskodawcy wynikało, iż sytuacja finansowa przedsiębiorstwa sukcesywnie pogarszała się już od 1999 roku, gdy spółka została narażona przez poprzedniego prezesa na istotną stratę majątkową (w wysokości blisko dwóch milionów złotych), co jednak nie wpłynęło na fakt regulowania przez Spółkę należności publicznoprawnych. Jednakże sytuacja finansowa spółki uległa ponownie pogorszeniu z uwagi na załamanie na rynku usług turystycznych oraz przez wzgląd na uczestnictwo w systemie rozliczeń międzynarodowych (...). Powyższe znalazło odzwierciedlenie w bilansach Spółki za rok 2005 i 2006, z których wynikało, iż koszty prowadzenia działalności stopniowo przewyższały aktywa przedsiębiorstwa. O pogarszającej się sytuacji przedsiębiorstwa świadczył również fakt, że Spółka nie wykonywała w terminie postanowień umowy o rozłożenie zadłużenia spółki z tytułu nieopłaconych należności publicznoprawnych na raty, co skutkowało jej rozwiązaniem. Istotne jest jednak, iż w latach 2005-2006 Spółka w dalszym ciągu osiągała zysk, umożliwiając bieżące regulowanie należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz FPiFGSP.

Co istotne, w 2007 roku z uwagi na ogłoszenie upadłości konsolidatora biletów lotniczych (...) Spółka poniosła stratę w wysokości 600.000,00 zł. Powyższe negatywnie odbiło się na kondycji finansowej firmy, co znalazło odzwierciedlenie w bilansie za 2007 r., w którym wykazano stratę przedsiębiorstwa na kwotę 256.128,37 zł. W ocenie Sądu przedmiotowe zdarzenie mogło uzasadniać wystąpienie przez wnioskodawcę do sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Istotne jest bowiem, iż tuż po sporządzeniu bilansu za 2007 rok, Spółka zbyła za kwotę 600.000,00 netto prawo własności Bazy Danych, co nie zostało ujęte w przedmiotowym rozliczeniu. Powyższe świadczy o tym, iż jakkolwiek Spółka dysponowała środkami do opłacenia należności publicznych, to fakt, iż podejmowała czynności mające na celu zbycie składników przedsiębiorstwa jednoznacznie wskazywał, iż zachodziła obawa niezaspokojenia wierzycieli. W tym kontekście, wbrew stanowisku wnioskodawcy, zawarcie w dniu 15 maja 2007 r. aneksu do umowy kredytowej nr (...) nie stanowi samoistnej podstawy ustalenia, iż kondycja finansowa Spółki była zadowalająca, skoro zdarzenie to miało miejsce przed powstaniem szkody w majątku spółki spowodowanej ogłoszeniem upadłości przez firmę (...).

Na gruncie niniejszej sprawy brak również podstaw do ustalenia, iż niezgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez winy B. W.. W toku przesłuchania wnioskodawca przyznał, iż miał świadomość sytuacji finansowej spółki jeszcze przed datą objęcia funkcji prezesa. Powyższe odzwierciedla się w fakcie, iż w 2003 r. wnioskodawca złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez S. B., poprzedniego prezesa Spółki. Istotne jest również, iż wnioskodawca podkreślił, iż rozważał zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości po ogłoszeniu upadłości przez spółkę (...), jednakże ostatecznie tego nie zrobił, gdyż ludził się że stan finansowy Spółki ulegnie poprawie. Jednocześnie jednak, wnioskodawca miał świadomość pogarszającej się kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Z tego względu podjął bowiem działania mające na celu poprawę sytuacji przedsiębiorstwa. Niewątpliwie zatem, wnioskodawcy należało postawić zarzut niezachowania należytej staranności, co świadczy o zawinieniu B. W. jako członka zarządu w kontekście spóźnionego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Przepis art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej stwarza nadto dla członka zarządu możliwość uniknięcia odpowiedzialności osobistej za zobowiązania spółki także w drodze wskazania mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych (odpowiednio – z tytułu ubezpieczeń społecznych) w znacznej części. Zauważyć należy, że przesłanka ta zostaje spełniona, jeżeli członek zarządu wskaże mienie spółki, przy czym nie jest wystarczające wskazanie jakiegokolwiek mienia, lecz tylko takiego, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości spółki i to w znacznym stopniu. Istotne jest, że wnioskodawca nie wskazał takiego majątku. Jak wynika przy tym z treści wniosku B. W. o ogłoszenie upadłości, w 2008 r. Spółka nie była właścicielem ani użytkownikiem wieczystym nieruchomości, zaś w dniu 31 października 2007 r. doszło do sprzedaży istotnego składnika przedsiębiorstwa w postaci prawa własności Bazy Danych. Natomiast aktualnie Spółka nie prowadzi żadnej działalności. Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, iż Spółka nie posiadała majątku, który umożliwiłby zaspokojenie należności dochodzonych przez organ rentowy w drodze egzekucji. W świetle powyższego, wnioskodawca nie zdołał wykazać warunku, o którym mowa w art. 116 § 1 pkt 2 o.p.

Na marginesie należy zauważyć, iż za okoliczność uzasadniającą wyłączenie odpowiedzialności B. W. za zobowiązania Spółki nie mógł być uznany fakt spowodowania w latach 1999-2001 przez S. B. strat w majątku Spółki. Jak wskazywał bowiem sam wnioskodawca, powyższa okoliczność wprawdzie wpływała na sytuację spółki, jednak w nieznacznym zakresie, który nie powodował zaprzestania regulowania świadczeń publicznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy.